

वासन्ती

वासागा

वासन्ती

परिभ्रमंस्त न विन्दते चर्यां
मायामये वासनया श्यायां ॥ ”)
ज्ञानम् । इति मेदिनी । ते, १३० । स्तुतिदेतुः ।
सत्यायाः । संस्कारः २ भावना ३ । इति अटाधरः । इति अटाधरः । देहात्महित्यगमित्यार्थकारः । इति अयायशालम् । दुर्गां । यथा,—
“वसवद्वा सर्वेषु भूतेष्वन्हिताय च ।
धातुर्बन्स निवासेति वासना तेज चा स्तुता ॥”
इति देहोपुराणे ४५ अथायः ।
(अकेत्य भाया । यथा, भागवते । ३।६।१३ ।
“अकेत्य वासना भाया पुनरात्मर्थद्यः
स्तुता ॥ ”)

वासनः, पु. (वसन्ते भवः । वसन्त + “वस्ति-
देलादातु गच्छ भ्यो ऽक् ॥ ” ३।३।१६ । इति अयाः ।
उद्धः । इति मेदिनी । ते, १५२ । कोकिलः ।
इति राजनिर्वहणः । मलयवायुः । सहः । इति
निकार्णीयेषः । कृष्णसहः । इति देहचक्रः ।
भद्रनदृशः । इति शब्दमाला । अवहिते, चिः ।
इति मेदिनी । ते, १५२ । (वसन्तोमि च चिः ।
इति चिह्नान्तकौस्त्री । ४।३।४६ ।)

वासनतकं, चिः, वसन्तवसन्तिः । वसन्तस्यैदमित्यर्थं
कलग्रन्थयेन निष्ठम् । (वसन्ते उपम् । वसन्त
+ “योग्यवसनानादन्यतरसाम् ॥ ” ४।३।४६ ।
इति उपम् । (वसन्तोमि, चिः । इति चिह्नान्त-
कौस्त्री ।)

वासनिकः, चिः, (वसन्तमधीते वेद वेति । वसन्त
+ “वसन्तादिभ्युक्तः ॥ ” ३।३।६।३ । इति उक् ।)
विदूषकः यथा । वासनिकः केलिकिलो वैद्या-
सिको विदूषकः । इति देहचक्रः । (वसन्त-
स्यैदमिदि । “वसन्तात् च ॥ ” ४।३।१२० ।
इति उक् । वसन्तस्वर्णनिकः, चिः । यथा,
भागवते । ५।३।५।५ ।

“सप्तश्वशिरस्तिपदां चाविर्णीं यैवावासनि-
कान् सासानधीयानमयायमवेतरुपं याहया-
मात् ॥ ”)

वासन्ती, खी, (वसन्तस्यैदमिति । वसन्त + अण् ।
डोष ।) भाधवी । यूधी । इति मेदिनी । ते, १५२ ।
(यथा, रामायणे । ४।१।७७ ।
“मालनीद्राक्षिकापद्मकरवैराज्य पृथिवीतः ।
केतवः; सिन्धुवाराज्य वासनत्य सुपृथिवीतः ॥ ”)
पट्टका । इति चिः । कामोत्तवः । तत्पर्यायः ।
चैवावली २ मधुसुवः ३ सुवसन्तः ४ काम-
महः ५ कहनी ६ । इति निकार्णीयेषः ।
गणिकारी । गुणलताविशेषः । तत्पर्यायः ।
प्रहृष्टनी २ वसन्तजा ३ माधवी ४ महा-
जातिः ५ श्रीतद्वा ६ मधुवहृला ७ वसन्त-
दूतो ८ । अस्ता गुणाः । ग्रिघ्रिरलम् । हृदयम् ।
सुरभिवम् । अमृषारिलम् । धमिकामोहिलम् ।
महमदोम्बादवदायिलम् । इति राजनिर्वहणः ।
नवमलिका । नेवारि इति हिन्दी भाषा ।
यथा,—
“नेपाशी कथितात् ज्ञेः सप्तमा नवमलिका ।

वासन्ती श्रीतद्वा लघु तिक्ता दोषवयाम-
जित ॥ ”

इति भावप्रकाशः । * ।

चय वासन्तीदुर्गापूजा प्रमाणम् । तच भविष्य-
पुराणम् ।

“मौनराशिर्स्थिते रुद्धं शुक्लपञ्चे नराधिप ।

सप्तमै दशमीं यावत् पूजयेदमिकां सदा ॥ ”

भविष्योत्तरे ।

“चैत्रे मासि स्तिते पञ्चे सप्तम्यादिदिनचये ।

पूजयेद्विष्वद्विष्वदेवलंकास्तु मैस्तथा ।

नाशावधिष्वदेवलभिर्मेचामैदोवष्वर्जितैः ।

विचित्राभरणैः पायं पृष्ठवस्त्रादिभस्तथा ।

एव यः कुरुते पूजा वर्षे वर्षे विधानतः ।

ईशितानु लभते कामान् पुष्टपैक्षादिकानुष्टुप् ॥ ”

अत्र भविष्योत्तरे निष्ठपदमास्त्रशुद्धितात्

भविष्यपुराणवचने मौनराशिर्स्थित इति

मौनस्वरारव्यवचान्मासीयतिथिपरम् । शौर-

रवारव्यवच कदाचित् सप्तम्यादितिथिवयाला-

भात् तद्वर्षे तत्त्वव्यवोपयः स्त्रावु । न चेष्टापत्तिः

भविष्यपुराणे वहापदोपादानात् जावालिवचने

वर्षे वर्षे इत्युपादानाच विवर्वतम् । एतद्वितं

कालविवेके । एवं जावाली शेषवचनपराह्ने

पुच्छाद्विष्वपदलश्रवणात् काम्यलच । तत्त्व-

काम्यतया पूजने कृते प्रसादानु निवालिष्विदः ।

“सिताश्वानु चैवस्य पृथ्वेस्तुकालसम्भवैः ।

चश्मोक्तेरपि यः कृष्णात् मन्त्रेणानेन पूजनम् ।

न तस्य जायते श्रोकी रोगो वायथ इर्यतिः ॥ ”

इति कालिकापुराणवचनात् केवलाद्मौकल्य

उक्तः । चैचमासमधिक्लव ।

“नमस्मान् पूजयेद्वीर्णे महिषासुरर्महिनौम् ।

कुकुमागुरुकस्त्रूरीयूपामृष्टवत्तरंतरेः ।

इमनैमुरपत्रे च विजयात्मापदं लभेत् । ”

इत्येन केवलनवमीकरणं उक्तः । अवस्था तु

शारदीयपूजाप्रकरणोक्ता याद्वा । विशेषस्त्रव-

वोक्षमप्रक्रिया नास्ति वीर्धिताया वीर्धनासम्भ-

वात् । इति प्राक् विन्दनम् । इमादिक्षुष्वपूर्व-

वज्ञेयमिति दिक् । इति दुर्गात्मविवेकः ॥ * ।

चैपि च ।

श्रीनारायण उवाच ।

“पूरा सुना चा गोलोके कृष्णन परमात्मना ।

संपूर्णं मधुमासे च प्रीतेन राशमण्डले ।

मधुकेटमयोर्युद्धे इतीये विष्णुना पूरा ।

तच्चेव काले सा दुर्गा अस्तवा प्राप्तवद्वृष्टे ॥ ”

इति ब्रह्मवर्ते प्रकृतिखण्डे ५ अथायः ।

(चतुर्द्वात्मानरवित्तिविशेषः । इति इन्द्रो-

मञ्चरी । अस्ता लक्ष्मादिकं इन्द्रः पूर्वे इन्द्र-

यम् ।)

वासन्तीपूजा, खी, (वासन्ती तदाच्चापूजा ।)

चैत्रमासीयदुर्गापूजा । यथा,—

“चैत्रे मासि सिते पञ्चे नवम्यादिदिनचये ।
प्रातः प्रातमंहादेवीं दुर्गां भक्त्या प्रपूजयेत् ॥ ”

इति ॥

तत्त्वाश्वां अन्नपूर्णापूजा यथा,—

“तत्त्वाश्वामन्नपूर्णां पूर्वाङ्गे साधकोत्तमः ।

रक्तादेवत्तपुर्वेद्विलिमः पूजयेच्छवाम ॥ ”

इति च मासात्मे ७ पटलः ।

चैपि च ।

“विशेषाच्चमासस्य या तिथिः स्त्रावु सिता-
दमी ।

तस्यां यः पूजयेद्वाक्या प्रसादयति मां भुवम् ॥ ”

इति शाम्भवीतन्मे १४ पटलः ।

वासयोगः, पु. (वासाय सुगम्यार्थं युच्यते इति ।
युज + चन् ।) चूर्णम् । इत्यमरः । “इवाविर
इति खाते । पटरवा चोदे इत्यर्थे । चूर्णम्
प्रियंन्ते चूर्णांनि चूर्णं प्रेरये अल् । वासे सुरभी-
करये युच्यन्ते उपयुच्यन्ते इति चन्द्र वास-
योगः । ” इति तड्डीकाया भरतः । तत्पर्यायः ।
गन्धर्वम् २ पटवासम् ३ चूर्णकम् ४ । इति
शब्दरवाचली ।

वासरः, पु. ज्ञी, (वासयतीति । वस + गिच् +
“चर्त्तिंकमिभमिचमिदेविवासिभवितु । ” उक्तां
३ । १३२ । इति उक्तः ।) दिवसः । इत्यमरः ।
(यथा, कथासरित्यागरे । ४ । २३ ।

“प्रत्यते चावयोर्वांदे प्रयाताः सप्त वासराः । ”
नामप्रमेहे, पु. इति मेदिनी । रे, १३३ ।

वासवः, पु. (वसुरेव । प्रज्ञाद्यग् ।) इन्द्रः । इत्य-
मरः । (यथा, महाभारते । ३ । ४३ । २२ ।

“सहस्राचनियोगात् च पार्थः शक्तासनं गतः ।
चयक्रामदमेयात्मा इतीय इव वासरः । ”)

वासवी, खी, (वसीरपवं खी । वस + अच् ।
टौप् ।) वासमाता । यथा,—

“वासस्त्राचा सच्चवती वासवी गन्धकालिका ।
योजनगत्या दासयी श्रोतृं कायनजीवस्तुः । ”
इति देमचक्रः ।

(यथा, महाभारते । १ । ६३ । ७० ।
“दिशां ता वासवीं कव्यां रम्भोलं सुनिपुङ्गवः ।

सङ्गमं मम कल्याणिं ! कुशव्यवस्थभावत । ”)

वासस्त्रा, खी, (वासं एवं सच्चयतीति । सच्च +
गिच् + अच् । टाप् ।) नायिकाभेदः । यथा,
“खित्तिंक्षयित्वा लभ्या तथा तथा प्रोत्यंतभर्तुका ।

कलहानरिता वासस्त्रा स्वाधीनमर्तुका ।
अभिसारिकाप्यद्यौ ता वस्त्रयां पांशुलासती । ”

इति जटाधरः ।

अस्ता विवरणं वासकस्त्राप्रस्त्रे द्रष्टव्यम् ।

वासा, खी, (वासयतीति । वस + गिच् + अच् ।
टाप् ।) वासकः । इति शब्दरवाचली । (यथा,
वैटाके ।)

“वासायां विद्यमानायामाश्यायां जौवितस्य च ।
रक्तपिणी लक्ष्मी कासी किमर्दमवसीदति । ”)

वासगारं, खी, (वासाय वासस्य वा आगारम् ।)

वासगद्वम् । तत्पर्यायः । भोगश्वम् २ कन्याटः ३